

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălănitare pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 30
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru
de-care publicare.

Revista politică.

Sibiu, 13 Februarie 1884.

În Austria măsurile extraordinare luate contra uneltirilor socialiste preocupă toată activitatea politică a parlamentului. Ministrul a depus la comisiunea pentru studierea acestei afaceri un lung și detaliat raport, din care se vede, că uneltirile socialistilor sînt bine preparate de ani de zile. Cu provocare la diarele socialiste raportul ministerial arată pas de pas întreaga dezvoltare. Mai înainte s'a recomandat lucrătorilor studierea chimiei, pentru ca să poată face dinamit, apoi sau născut grevele în masse. Pe urmă s'au recomandat omorurile singuratece, și astăzi au ajuns lucrurile așa de departe încât nu e sigură viața angloaiților pentru siguranța publică.

Cu privire la măsurile luate de guvern partidele din parlament sînt împărțite în două tabere opuse. Partida germană — așa numită Stînga intrunită respinge măsurile luate de guvern, cea guvernamentală de bună seamă va fi în majoritate. Comisia emisă cu majoritate de voturi a luat următoarea rezoluțiune:

considerând că în aceste din urmă timpuri s'au făcut pe față agitațiuni de înaltă tradare și care pun în cel mai mare pericol siguranța personală de către o partidă anarhistă de prin unele părți din Austria de jos, ceea ce face trebuincioasă aplicarea legii din 5 Mai 1869;

Considerând ca ordonanța întregului minister publicată la 30 Ianuarie 1884 în temeiul acestei legi și prin care se proclamă starea de asediu pentru circumscripțiunile Viena, Korneuburg și Wiener Neustadt se află în limitele suscității legii;

luând act de declarațiunea pozitivă a guvernului că nu va usa de această ordonanță decât numai cu scopul de a năbuși agitațiunile anarchiste și că, îndată ce își va ajunge la scop, o va suspenda; se declară ca iustificată ordonanța întregului minister dela 30 Ianuarie 1884 prin care se proclamă starea de asediu în circumscripțiunile Viena, Korneuburg și Wiener-Neustadt, ordonanța care e în limitele legii dela 5 Mai 1869.

Această rezoluțiune s'a lăsat cu 13 contra 9 voturi.

În urma acestei rezoluțiuni partida opozițională se pregătește la luptă până la extrem. Alaltăieri a ținut clubul stîngei întrunită o conferință în care s'a decis ca să între pe arena de luptă bărbații cei mai destoinici. S'a decis ca întreaga partidă să voteze contra luatei rezoluțiuni.

În zilele din urmă s'a scris mult despre retragerea guvernatorului din Alsația și Lotaringia, Mantteuffel. S'a ventilat și un fel de plan al principelui Bismarck, în sensul căruia Lotaringia era să se incorporeze la Germania, ear Alsația să vină sub guvernator nou. Vine acuma diarul principal al principelui Bismarck „Nord. d. Allg. Ztg” și desminte toate scirile de soial acestora. Delăturarea lui Mantteuffel nu s'a intenționat nici odată. El este preten de cruce cu domnul Bismarck de mai mult ca 50 de ani, unul dintre cei mai iscusiți politici ai Germaniei. Astfel nici vorbă nu mai incupe despre delăturarea lui.

Soartea cabinetului Glastone e acațată de un fir de ață tare subțire, și dacă greutatea în Egipt va continua a crește în proporțiunile de până acuma, ea tare ușor poate deveni grețfa imensei greutăți. Casa de sus a primit propunerea lordului Salisbury prin care se dă vot de blam regimului pentru politica urmată până acuma în Egipt. În asemenea sens va propune și în camera comunelor Nordcothe un vot de blam pentru politica guvernului, rezultat va avea desbaterea în casa de jos, vom vedea.

În Rusia se întemplă ferberi preste ferberi și schimbări preste schimbări. La alt loc reproducem după „Romanul” un articlu al diarului „Times” din care ne putem face icoană clară despre situațiunea internă. În timpul din urmă ni se vorbește despre noue schimbări în corpul diplomatic. Scopul acestora se dăce că țintesc la lucrarea terenului pentru intrarea Rusiei în alianța austro-ungară-germană-italiană. Deocamdată e vorba despre strămutarea ambasadorului Orlov dela Paris la Berlin. O corepondență din Petropole adresată diarului „Național Zeitung” între altele scrie:

Dintr'un isvor foarte sigur mi se comunică, că după toate probabilitățile, principele Orlov va schimba actualul seu post de ambasador cu un altul. Principele pleacă din Petersburg la 9 sau cel mai târziu la 10 ale curintei spre a se duce la Paris; este prea cu puțință ca el să treacă tot prin Berlin. Reîntoarcerea d-lui Giers a mai redat oare care viață lumii diplomatice. Se vorbește pe ici pe colea despre rezultatele recintei căletorii a ministrului și se dăce că pe cât impresiunea produsă și luată cu sine din Friedrichsruhe a fost cea mai bună și cea mai satisfăcătoare, pe atât a fost și de contrară cea din Viena, D. de Giers ar fi dis că, dacă ar fi vorba numai de voința sa și a principelui de Bismarck, Rusia ar intra numai decât în alianța europeană de pace. În Germania, vederile marelui cancelar se acopere cu acelea ale împere-

raturii și ale țerei, pe când în Rusia lucrurile stau cu totul altfel, de și se scie că Țarul voesce pacea. Se pare că dl Giers își dă cea mai mare osteneală spre a câștiga în diplomația rusească cât mai mulți partizani pentru politica sa de pace care constă în intrarea Rusiei în așa numita întreită alianță, sau și mai bine, în restabilirea alianței celor trei împerați. În această privință, ministrul a găsit un aliat energic în principele Orlov, ambasadorul acreditat pe lângă guvernul republicii franceze. Aceasta a și făcut ca principele Orlov, să vie din Friedrichsruhe aci. Dela reîntoarcerea dlui de Giers e'a urmat neconținut lungi întrevorbiri între d-sa și principele Orlov, și chiar generalul Schweinitz, ambasadorul german de aici și comitele Herbert Bismarck au dese întrevorbiri cu principele Orlov. Se înțelege de sineși că lunga ședere a principelui aci dă loc la tot felul de presupuneri.

O telegramă din Berlin, vorbind despre această relațiune publicată de „Național Zeitung”, dăce că principele de Bismarck nu este în bune relațiuni cu dl de Saburow, ambasadorul rus de acolo și că Rusia voesce să strămute în locu-i pe principele Orlov, amic al marelui cancelar.

În Roma catolicilor mari lucruri se crede că se întemplă. Sântul Părinte în loc de binecuvântări la toată ocașiunea împarte blăstămuri și anatheme, când Italiei Italianilor, când ereticilor de schismatici, când întregii creștinătăți, catolice și necatolice. S'a întemplat că în zilele aceste mai făcînd Preasânția Sa doi Sânti, ținî o cuvîntare, în care anathemisează lumea, pentru că nu înțelege virtuțile ca Sântii cei papisti, și a pornit resboiu contra ordinelor și congregațiunilor. În Italia corporațiunile religioase fură subjugate și despoiate, acuma însă le răpesc și liniscea fără nici un motiv, amărându-le zilele ce le-au mai rămas. Aceste cutezanțe au umplut de mahnire inima Preasânției Sale, și de aceea se roagă, că Dumnezeu se le întoarcă inima și cugetele spre bine, și se nu le ajute a-și ajunge scopul cu proiectele lor cele nebune.

În Orient încă se face tot mai mare încurcatură. Cearta dintre biserica orientală și poarta otomană încă tot durează, și consecuențele ei pot fi de tot dureroase. Deja se observă o mare mișcare printre greci. Fitulul aruncat de ambasadorul rusesc poate aprinde tot orientul. După scirile cele mai nouă poarta otomană a voit să calce mănăstirile din Muntele Atos sub cuvînt că sînt arme în ele, ceea ce n'a conces ambasadorul rusesc.

Nu vom aduce în legătură cu acestea versiunea cea mai nouă. Se dăce că principele Karage-

FOIȚA. CLAUDIU

de
Victor Hugo, 1836.

(Urmare.)

Seara, la oara închiderei lucrului, directorul, domnul D..., veni să facă raita sa obișnuită în atelier. Claudiu, cum îl vedu de departe, își scoase de pe cap cușma sa de lână groasă, își îmbunghia vesta sa cenușie, tristă livrea a celor din Clavaux, — căci este de principiu în temnițe că o vestă îmbunghiată într'un chip respectuos previne favorabil pe superiori, — și stătu în picioare și cu cușma în mână, așteptând trecerea directorului pe lângă banca sa. Directorul trecu.

— Domnule, dăse Claudiu.

Directorul se opri și se întoarse pe jumătate.

— Domnule! urmă Claudiu, adevărat e că Albin a fost schimbat într'alt loc?

— Da, response directorul.

— Domnule, urmă Claudiu, ca să trăiesc am trebuință de Albin. — El mai adaugă: Dumneata scie că eu nu me satur cu tainul ce mi se dă aci, și că Albin împărțea cu mine pâinea sa.

— Asta era treaba lui, response directorul.

— Domnule, nu s'ar găsi vr'un mijloc ca Albin să fie pus la un loc cu mine?

— Preste puțință! S'a luat hotărîre!

— De cine?

— De mine.

— Domnule D..., pentru mine aceasta este viața sau moartea, și asta atârna de dumneata.

— Eu nu revin nici odată asupra hotărîrilor mele.

— Domnule, făcutu-ți-am ceva?

— Nimic.

— Atunci pentru ce me separezi de Albin?

— Pentru că, response directorul.

Această explicațiune dată, directorul trecu înainte.

Claudiu își plecă capul, și nu replică. Sărman leu în cușcă, căruia i se răpescă căinele!...

Sîntem siliți a spune cu părere de rău că această separațiune nu schimbă într'un nimic neșafitul intru cât-va bolnăvicios al prizonierului. De altmintearea, nimic simțitor nu păru schimbat în el. El nu vorbea de Albin nici unuia din camaradii sei. Se blimba singur prin curte, în oările de recreațiune, și fi era foame. Nimic mai mult.

Cu toate acestea, cei care-l cunoseau bine observau ceva sinistru și întunecos, ce se îngroșă

pe fie care zi, din ce în ce mai mult, pe obrazul seu. De altfel, el era mai dulce de cât ori-când.

Mai mulți voră să împărță tainul lor cu deusul. El refuză suridînd.

În toate serile, dela explicațiunea ce'i dăduse directorul, făcea un fel de lucru nebul care uimea pe toți pentru un om așa de serios ca el. În minutul când directorul, rechemat la oara fixă, de raita sa obișnuită, trecea pe dinaintea meșteșugului lui Claudiu, Claudiu ridica ochii și'i privea țintă, după aceea îi adresa, cu un ton plin de strimtorare și de mînie, care aparține și rugăciunii și amenințării, acestea două cuvinte numai: *Și Albin?* Directorul se prefăcea că nu aude, sau se depărta dând din umeri.

Acest om n'avea dreptate să dea din umeri, căci era evident pentru toți spectaterii acestor scene ciudate că Claudiu Mizerul era determinat la ceva în interiorul seu. Toată închisoarea accepta cu nerăbdare rezultatul acestei lupte între o tenacitate și o rezoluțiune.

S'a constat, între altele, că odată Claudiu dăse directorului: — Ascultă domnule, dămi pe camaradul meu. Dumneata ai face bine, te încredințez. Observă bine, că eu îți spun asta.

Altă dată, într'o Duminecă, el se găsea în curte ședînd pe o piatră, cu coatele pe genunchi, și fruntea pe mâni, nemișcat de mai multe ciasuri în ace-

orgevici va fi denumit guvernator în Rumelia Orientală. Simpatia lui către Bulgaria și cele ale soarelui său sunt garanții că el și va împlini cu succes misiunea în orient. Atunci se va putea dice că Orientul e al Slavelor.

„Gazeta Transilvaniei” publică mai alături în fruntea Nrului său 13 pe o pagină întreagă multe verzi-uscate sub titlul „Afacerea milei împărătesci.” Este lucru preanatural, ca „Gazeta” și astădată să isbească în „Telegraful român”; dar o face aceasta într-un mod foarte prost, în cât cetitorii nepreocupat trebuie să afle îndată, că toate resoanele „Gazetei” nu sunt altă, de cât expresiunea nouă a unei ure învechite și atacuri personale fără nici o basă, la cari însă preabine se pricepe „Gazeta”. De astădată nu-i place „Gazetei” de „Telegraful român”, pentru că noi reflectând într-o notiță a noastră la un normativ nou ministerial privitoriu la împărțirea ajutoriului de stat, ni am știut modera indignațiunea și am spus „să așteptăm vocea bisericii.” După logica „Gazetei” „Tel. rom.” trebuia numai de cât să taie preînaintea autorităților competente bisericesci și să bombardeze după gustul „Gazetei” pre ministeriul din Budapesta, pentru „teribilul plan de a distruge organismul bisericii autonome romane greco-orientale”. Noi însă lăsam voinicoasei „Gazetei” să facă ea astfel de bravure, și în cestiunea aceasta gravă și chiar delicată așteptăm și mai departe vocea bisericii, singură competente a constata gravaminele sale și a le căuta lecuire. Una o scim deja de sigur: scim, că biserica interesată în aceasta cestiune, se ocupă de ea cu toată serioșitatea, și tot păcatul ei este poate numai acela, că nu cere sfat dela „Gazeta”. Dealtminte publicul nostru cunoscând din tot trecutul „Gazetei” chiar și de pe vremea când era în viață marele arhieru Andrei, interesarea cea mare a numitei foi pentru biserica noastră ortodoxă, durerile și dorințele ei față de această biserică, va ști judeca prea bine valoarea întreg articolului din „Gazeta” și în special a apelului, ce-l face ea sinoadelor noastre parohiale și protopresbiterale. Dumneșeu se ne ferească biserica de amici buni, cum este „Gazeta”, apoi de dușmanii declarați doară doară ne vom ști aperi!

Situațiunea în Rusia.

„Le Temps” din 6 Februarie primese din Petersburg următoarea corespondență plină de amănunte interesante:

Emoțiunea în Rusia de și e numai interioară, nu e mai puțin adâncă pentru aceasta. Pe când toată lumea se nutrea cu speranța că testamentul politic al lui Aleksandru II va fi executat de succesorul său și că țeara nu va mai fi lipșită de drepturile sale dobândite, se pregătea în urmă o conspirațiune care nu tinde la alt ceva de cât la anularea generoaselor silinți ale defunctului Țar. Reacțiunea triumfează, ea împinge țeară spre absolutismul autocratic și arbitrarul administrativ. Națiunea este împărțită în două tabere: de o parte, Rusia oficială, noblețea, clerul ortodox, de alta, partea luminată și neatârnată, cu vederi și interese opuse. Puterile sunt prea neegale; lupta este aproape cu

neputință. Cu o durere sfâșietoare patrioți ruși asistă la sfărșirea speranțelor lor legitime. Semnalul atacului și cuvântul de ordine al reacțiunii: jos cu reformele! pleacă din Moscova orașul sfânt. Atitudinea luată de noblețea guvernului din Moscova este plină de înțeles. Ea s'a adunat în acest moment în adunare generală.

Afară de zemstvos, noblețea se adună la fie care trei ani: în aceste întruniri se discută cestiunile care stau în strânsă legătură cu interesele proprietarilor nobili cu scoalele, cu tutelele și fundațiunile lor. Adresa pe care adunarea moscovită a votat-o împăratului manifestează un zel înflăcărat pentru apărarea drepturilor sacre ale absolutismului. Noblețea se declară gata să servească de scut și sprigin suveranului autocrat în toate întreprinderile sale pentru binele țerei în contra uneltirilor dușmanilor statului. Scim ce înseamnă aceasta. Împăratul a exprimat recunoștința sa nobleței și guvernatorului general al Moscovei. Această mișcare absolutistică e cu atât mai însemnată cu cât ea se sprigină pe discursul pronunțat de împăratul cu ocaziunea încoronării, și în care făcea apel la devotamentul claselor privilegiate și le invită să se grupeze în jurul Tronului.

Proiectul de reorganizare administrativă, destinat să redea nobililor preponderența în toate ramurile autonomiei locale, pe care comitele Tolstoi, ministrul de interne îl va prezenta în curând sancțiunii împăratului, confirmă temerile publicului.

Toată lumea știe însă că nobilii în cea mai mare parte ruinați, nu sunt de cât reprezentanții unui trecut dispărut.

Nu e tot astfel cu acțiunea reală pe care „Gazeta de Moscova” o exercită asupra afacerilor și a politicii guvernului.

D. Katkof, redactorul șef al acestui ziar este o adevărată putere. Din cauza acestei situațiuni excepționale, articolul apărut la 12 Ianuarie în „Gazeta de Moscova” a mișcat opiniunea publică din Petersburg. Toți acei cari cunosc condițiunile la cari este supusă presa rusească nu se vor înșela afirmând că programa politică a gazetei a fost redactată sub inspirațiunea, sau cel puțin cu învoirea împăratului. Ea este rezultatul întevederilor pe care redactorul șef al acestui ziar le a avut cu suveranul în audiințele private ce i s'au acordat cu ocaziunea ultimei sale călătorii la Petersburg. Din cauza condițiunilor făcute presei rusești, publicarea unui articol care atacă cu mare șgomot instituțiunile existente, reformele judiciare, universitățile, senatul, consiliul imperiului, care pune pe socoteala inițiativei lui Aleksandru II, toți germeii de turburare cari neliniștesc spiritele, ea proporțiunile unui eveniment.

D. Katkof desminte mai întâiu șgomotele răspândite de unele ziare străine asupra unor proiecte de organizare constituțională ce s'ar fi meditat înaltele sfere guvernamentale. Mai înainte de toate el voese să distrugă eroarea că reformele din domnia precedentă au limitat puterea monarhică. Suveranul însuși după d. Katkof, n'are drept să se atingă de prerogativele sale.

Apoi, redactorul-șef al „Gazetei de Moscova” atacă reformele judiciare precum și pe d. Nabokof, ministru al justiției. D. Katkof combate cu putere „monstruoasa” doctrina care pune tribunalele astfel cum funcționează dela reformă, în situațiunea neatârnată a unei republice în mijlocul Statului.

Senatul de asemenea nu este lăsat în pace și domnul Katkof întreabă cum se face că s'a împodobit în Rusia despotismul puterilor colective cu numele resunător de instituțiune liberală și el se grăbește de a adăoga că această s'a întâmplat fiind că aceste instituțiuni s'au dezvoltat într-un spirit de opozițiune „și în Rusia ori-ce opozițiune trece de liberală.”

Apoi vin Universitățile la rând. Autorul manifestului nu admite că trebuie să se permită corporațiunilor de învățământ să se organizeze într-un mod neatârnat, în afară de controlul Statului, să numească ele înșile pe membrii lor, să și aleagă programele și să modaleze după placul lor tinerile generațiuni.

Consiliul imperiului, nici dânsul nu e cruțat. El voese să se joace dea Parlamentul, să aibă o majoritate și o minoritate și crede că e o putere legiuitoare.

„Acest consiliu însă nu e o individualitate colectivă politică; ea e o întrunire de oameni cari se bucură de încrederea monarhului și cari au datorria sacră de-al servi prin luminele lor. Poporul rus respectă legea numai întru cât dânsa este emanațiunea voinței Țarului.”

Documentul pe care l'am analizat se termină printr-o rugămintă solemnă adresată guvernului de a lua o mână sigură direcțiunea afacerilor. E timpul, țice dânsul, de a se desbara Rusia de spectrul liberal; e de neapărată nevoie de a se dezvolta instituțiunile domnitoare în sensul tradițiunilor istorice și a se pune în acord cu drepturile imprescriptibile ale Statului.

Ferberea provocată prin această declarațiune continuă. Toată lumea se așteaptă la o reacțiune. Legea din Mai 1883, în favoarea toleranței religioase, numai e respectată. Poliția din Karkof a închis capela disidenților; ea a luat obiectele cultului și cărțile de rugăciuni.

Varietăți.

* (Avis). La librăria M. Klein, jun. în Arad se află de vânzare „Nu me uita” Cadril compus de Ersilia Lazar nasc. Nicora. Asemenea „Primul bal” polca mazur, tot de Ersilia Lazar, și „Federațiunea Danubiană” polcă de Maria Nicoară.

* (Cel mai vechiu ziar). — Cel mai vechiu ziar cunoscut este, fără îndoială, ziarul intitulat „Acta populi romani diurna”, din care mai există încă un număr datând din anul 168 înainte de Christos; eacă traducerea lui:

„La 29 Martie, consulul Livinius a exercitat astăzi funcțiunile guvernamentale. — O furtună violente s'a escat astăzi, trăsnetul a cădut p'om stejar puțin după ameață, aproape de colina Veli și l'a despicat în mai multe bucăți. — S'a întâmplat o ceartă într-o cârciumă care are drept firmă un urs aproape de colina lui Janus. Cârcimarul a fost greu rănit.

„Edilul Filinius a condamnat pe măcelarii cari jupoaie carnea de vreme ce au vândut poporului carne care nu fesese supusă mai întâiu inspecțiunii autorităților. Cu produsul amedilor s'a ridicat o capelă deștei. Zaraful Ausidius, al cărui biurou are drept firmă o povază, a fugit luând cu dânsul o sumă însemnată. Peste câțva timp i s'a dat de urmă și s'au găsit toți bani la dânsul. Pretorul Fontejus l'a

iași atitudine. Condamnatul Faillete se apropie de el și i strigă ridând: Ce dracu faci tu acolo, Claudie? Claudiu ridică încetinel capul său sever, și țice: — Judec pe cineva.

În fine, într-o seară, 25 Octomvre 1831, în minutul când directorul făcea raita sa, Claudiu sfărma sub piciorul său, cu șgomot, un geam de ciasornic ce găsisse dimineața în coridor. Directorul întreabă de unde venea acest șgomot.

— Nu e nimic, țice Claudiu; eu sunt domnule director... dâmi pe camaradul meu.

— Peste puțină, țice stăpânul.

— Cu toate acestea, trebuie, țice Claudiu cu un glas încet dar statornic, și privind pe director în față: adaugă: Gândesce-te; astăzi sântem la 25 Octomvre. Iți dau termin până la 4 Noemvre.

Un temnicer observă domnului D.:... că Claudiu îl amenința, și că acesta era un cas de reclusiune. — Nu, nu reclusiune, țice directorul cu un suris desprețuitoriu, trebuie să fiu bun cu astfel de oameni.

A doua zi, condamnatul Pernot vorbi în acești termin lui Claudiu, care se plimba singur și gânditor, lășând pe ceilalți prizonier la celalalt capăt al curții. — Ei bine, Claudie la ce te gândesci? tu pari trist!

— Mi-e teamă, țice Claudiu, să nu se întâmple în curând vre-o nenorocire acestui bun domn D.

Dela 25 Octomvre până la 4 Noemvre, sânt tocmai nouă zile. Claudiu nu lășă să treacă nici o zi fără să înșciințeze cu gravitate pe director despre starea din ce mai dureroasă în care îl punea disparițiunea lui Albin. Directorul, obosit îi aplică odată 24 de oare de reclusiune, fiind că rugăciunea se asemăna foarte mult cu o somațiune. Eată tot ce Claudiu obțin.

Patru Noemvre sosi. În ziua aceea Claudiu se desceptă cu un obraz senin cu care prizonierii nu'l veduse încă din ziua când hotărîrea domnului D.:... îl separase de prietenul său. Sculându-se, el rescoti într-un fel de cutie de lemn alb care era la piciorul patului său, și care conținea câte-va sdrențe ale sale. Scoase din lăuntru o păreche de foarfece de cusătoreasă. Un volum fără scoarțe din E mile și aceste foarfece erau singurele lucruri ce i rămase dela femeia ce iubise el, dela muma copilului său, dela fericitul său mic menaj de odinioară. Două mobile foarte netrebnice pentru Claudiu: foarfecele nu puteau servi decât unei femei, cartea nu putea servi decât unui om învățat. Claudiu nu știa nici se coase nici se cetească.

În minutul când tăia dea curmeziș vechiul gang desonorat și albit cu var care servește de loc de plimbare în timpul iernei, el se apropie de condamnatul Ferrari, care privea cu băgare de seamă druggii de fer ai unei ferestre. Claudiu ținea în

mână mica păceche foarfece; el o arătă lui Ferrari, țicându-i: Astă-seară am se taiu acei druggi cu aceste foarfece.

Ferrari, incredul, se puse pe ris, și Claudiu așijderea.

În dimineața aceea, el lucra cu mai multă ardoare decât de obicinuit; nici odată nu lucruse așa de bine și așa de iute. Se părea că pune un oare care preț spre a termina în aceea dimineață o pălărie de paie ce i se plătise dinainte de către un tîrgoveț din Troies dl Bressier.

Puțin înainte de ameață, se coborî, sub un preteț, în atelierul tîmplarilor, situat în rîndul de jos, de desuptul etagiului unde lucra el. Claudiu era iubit acolo, ca și pretutindeni, dar întra arareori. — Uite! uite Claudiu!... Toți îl încogiurară. Fu ca o sîrbătoare pentru ei. Claudiu aruncă o căutătură de ochi repede în sală. Nici un supravrghetor nu era acolo.

— Cine are o bardă să-mi împrumute? țice el.

— Ce să faci cu ea, întrebară ei.

— Se omor pe directorul atelierelor în seara asta, respunse el.

I se înfățișă mai multe securi, ca să aleagă. El luă pe cea mai mică, care era foarte ascuțită, o ascunse în pantalonii săi, și ieși. Acolo erau 27 de prizonieri. Nu le recomandase secretul. Dar toți îl păstrară. Nici chiar între ei nu vorbiră de

condamnat să restituie imediat acești bani acelor cari îi depusesse la dănsul. Șeful de bandiți Denniphon, arestat de legatul Neava, a fost crucificat astăzi. Flota cartaginesă a intrat astăzi în portul Ostiei."

Navem decât se schimbăm numirile și aceasta mică gazetă va deveni plină de actualitate.

* (Cas de moarte). Redactorul șef dela „Times“, profesorul **Chenery**, a reposat în London la 12 curent. — Deputatul dietei ungurești **Emerie Laszlo** a rețut de moșia sa în comitatul Szilagy în etate de 72 de ani.

* (Normativ de pensionare). În curând se va subțerne dietei un proiect de lege despre pensionarea funcționarilor de stat ungurești.

* (Încercare de omor). În noaptea din 6 spre a 7-lea ziua a. l. c. s'au trezit din somn Pásztor János în Pariu, din Câmpia, 3 oare, părtare de M.-Oșorheiu, la deschiderea ușei casei, Pásztor a intrat: Cine e? atunci doi bărbați au năvălit asupra lui în pat, unul cu un topor, celalalt cu o bâtă în mâni; i-a dat mai multe lovituri și cu tășul toporului. Muera care dormia în alt pat cu doi copii a început de loc a sbera, ei i-a succes a eși pe fereastă afară, de unde țipând vaiete în gura mare, făptuitorii de rău au eșit din casă și au fugit.

Năvăliții au cunoscut pre unul dintre acei doi indiviți, sătean de acolo, în contra căruia, această muere fasionază la judecătoria cu câte-va zile mai înainte ca martoră. Pre al doilea cu șapca trasă pe față nu l-a cunoscut. Inculpatul este dat la judecătoria bătutul nu este în pericol de moarte. Ei, oamenii casei descuiată. Nu este dar cu sfat a dormi cu ușa descuiată nici acolo, unde sunt lacomoși banii.

* (Omor). În Suceag lângă Cluj doi flăcăi maghiari s'au încercat într'o ceartă, care a avut un sfârșit nenorocit. Unul a împuns pe celalalt de moarte.

* (Proces de presă în perspectivă). În ziua de 26 cur. se va pertracta la tribunalul de aici un proces de presă, dacă cumva acusatorul nu'și va provoca acusa. Advocatul din Brașov M. Klogner a intentat contra advoc. H Horvath și contra redactorului dela „Kronstädter Zeitung“ H. Gött (repausat deja) un proces de presă pentru un raport despre o ședință publică a reprezentanții orașului. — Acusatorul s'a simțit vătămat în onoarea sa prin acel raport. Vom vedea într'un raport despre o ședință poate fi substrat de urmărirea jud. cătorească, — abstragend dela cazul, dacă reportorul nu a voit intradins să falsifice faptul în paguba contrariului seu.

* (Un institut medico-militar) se crează în București, cu începere de 1 Octomvre 1884, pentru a forma medici militari trebuincioși armatei. În acest institut se primesc studinți înscriși la facultatea de medicină și instruita studiiu aceste de cinci ani. Regulamentul institutului s'a publicat în foaia oficioasă.

* (Esposițiunea artistică din București) se va face în palatul Academiei, în sala unde se află actualmintea „Cloșca cu pui“ și colecțiunea Mavros, și în sălile unde se află muzeul ecleziastic. Se crede, că se va adăoga la aceste săli și spațioasa sală unde se află oficina de chemie a dlui profesor Marin. Cooperatorul român este informat, că această esposițiune va fi pusă la dispozițiunea

publicului în luna lui Martei. Ea va cuprinde toate fazele industriei și beleartelor aplicate industriei, plecând dela epoca cea mai primitivă până aqă; chiar dela epoca uneltelor de peatră numită epoca paleolithică.

* (671 jurnale într'o cafenea). Intre toate catenele din lume cele mai multe jurnale se află în cafeneaua „Bauer“ din Berlin. Și anume din Germania sunt 367 abonate, din Austro Ungaria 106, din Franca 58, din Anglia și America 63, din Rusia 16, din Italia 11, din Polonia 10, din Holandia și Belgiu 7, din Svedia 5, din România 5, din Grecia 5, din Elveția 4, din Spania 3, din Dania 3, din Turcia 3, din Sârbia 2, din Portugalia 1, din China 1, și în fine din Japonia 1. — Penumerațiunile anuale se urcă la suma de 14,409 marci (circa 8000 fl.)

* (Bărbații și femeile). — Pe golul pământesc, numărul femeilor este aproape egal cu acel al bărbaților; dar dela o regiune la alta, există mari deosebiri.

Lucru indestul de însemnat: din toate țările din lume, Franca este cea unde raportul e mai aproape de egalitate; pentru 1,007 femei sunt 1000 bărbați. Pentru acelaș număr de reprezentanți ai seculului tare, se găsesc 4,064 Suedeze și numai 933 de Grece. Aceste sunt estremele din Europa.

La Canari, 1000 de tineri își pot alege logodnicele lor din 1208 fete. Dar pentru aceste din urmă lucrurile se schimbă în Australia, în Tasmania și la Noua-Zelanda, unde 317 domnișoare pot lăsa se li se ceară mâna de 1000 de aspiranți; la insula Maurice pentru 648 femei sunt 1000 de bărbați.

La insula Réunion, 547 creole sau mulatresse pot să aleagă din 1000 Francesi (și de cei cu pelea neagră), în sfârșit, la Hong-Kong, pentru 1000 de bărbați nu se găsesc decât 366 de femei.

* Cât îi moșul de bătrân. Tot ar mânca măr din sîn. În comuna Kissoda comitatul Timișului a încercat să se spîndure un om de 73 de ani din motivul că o șină de 22 de ani n'a fost aplicată a i se face nevastă.

Ciudate mai sunt bătrânețele!

* (Vântul). Intro și dl X. se reîntoarce dela vînat cu traista goală, cănelejiu era plin de sînge. Intrebândul soția sa despre cauza acestei stări a cănelui, el respunde: — Blăstămatul cest de vînt e cauza la toate. Eu iau la ochi un epure și — ce gîndesci — acest vînt turbat abate șireții din direcțiunea luată și îi mână asupra bietului Hector.

* (Glume). În scoala de repetiție învățătorul esplică elevelor morala evangheliei. Era tocmai pe la locul unde se dice că dacă îți dă cineva o palmă pe partea dreaptă să-ți întorci și pe cea stîngă.

O elevă mai ageră întreabă atunci pe învățător: Dacă me va săruta cineva pe partea dreaptă a obrazului să-mi întorc și partea cea stîngă? Nu Brazul se va fi respunde învățătorul. Noi dicem: „fiat aplicatio“.

* (Fidei commis pentru un cal). Un om bogat din Schottland, care a murit după anul nou, a lăsat în testamentul seu suma de 500,000 punți sterling pentru armăsariul seu numit „Osmin“ și pentru decendenții direcți ai acestuia. Mosceni-torii n'au să facă nici un serviciu, ci să trăiască din rente cum trăiesc capitaliștii, fără de a lucra. Poftim un testator scrintit! Familia testatorului va cere anularea testamentului.

O dată ce sapraveghietorii iau fost lăsat singuri, Claudiu se ridică în picioare pe banca sa, și anunță tuturor că avea ceva de dis. Se făcu tăcere.

Atunci Claudiu dișe cu glas tare;

— Șciți cu toții că Albin era fratele meu. Cea ce mi se dă aici ca să mînc nu'mi este de ajuns. Cu puținul ce câștig, chiar de n'ași cumpêra de cît pâne, asta tot 'mi ar fi de ajuns. Albin și împărția tainul cu mine; eu l'am iubit, mai întâiu pentru că m'a hrănit; în urmă pentru că m'a iubit. Domnul D..., directorul, ne-a seperat; nu-i făcea nimic de eram la un loc; dar Domnu D... este un om reutăcios care se bucura de a munci inimile. I-am cerut din nou pe Albin. Ați vedut? N'a voit. I-am dat rēgaz până la 4 Noemvre, ca să 'mi dea pe Albin. Pentru că i-am spus asta domniului m'a pus în inahisoare întunecoasă. Eu, în acest timp, l'am judecat și l'am osândit la moarte. — Suntem la 4 Noemvre. — El o să vie preste două ceasuri să-și facă raita. Ve previn că am să-l omer. Aveți ceva de dis la asta?

Toți păstrară tăcerea.

Claudiu urmă.. El vorbi pe cât se pare cu o elocință singulară care de altmintrelea îi era firească. El declară că scie bine că avea să facă o acțiune violentă, dar credea că are dreptate. El luă de martor conștiința a 81 de tâlhari care îl ascultau. Că se găsea într'o aspră necesitate. Că ne-

* (Un hoț furat de hoț). Zilele trecute un hoț se introduse în camera ocupată de d. D... student în drept. După ce trecu în revieție tot ce ar fi putut lua de acolo și găsind că cu Mourlon nu era ce face, se hotărî să și schimbe șdrențele după el cu un rēnd de haine noi noulețe ale bietului student. Nu voi însă să aștepte mult: el și începî se se desbrace și merse până la cămașe; pe toate voi să le schimbe. Din nenorocire, tocmai când era să înceapă a se îmbrăca din nou aude pe cine-va la ușe; iute se repede importunul, după câte-va momente de așteptare pe un visător pleacă, ear pungașul ese de sub pat. Vrea să se îmbrace, dar cu ce? nu numai hainele furate dar chiar ale lui dispăruseră. Acel ce intrase în casă fusese un al doilea hoț. Desperat bietul om așteaptă cu resemnațiune întoarcea stăpînului. Când acesta se resemnațiune vedea unuia necunoscut din hainele lui Adam. După esplică unii dl D... se îndură ai da o mantă cu care'l trimise până la secție. Ce va fi făcut acolo nu scim.

* (O bibliotecă colosală). „Bibliothèque nationale“ din Paris cuprinde după inventariul cel mai nou două milioane 500 mii de tomuri de cărți. Francezii țin aceasta bibliotecă de cea mai bogată din lume.

* (Urmările îmbogățirii). O domnișoară tineră și frumoasă de 18 ani, a câștigat în loteria din Paris 100,000 de franci. Îndată după ce a ajuns la cunoștința publică acest noroc, tinera domnișoară au avut aproape una sută de pețitori. Lucru foarte caracteristic pentru timpul nostru!

* (Nuntă sub ghiață). Un june din Domrad lângă Tisa, ș'a ținut nunta în zilele trecute într'o comună de preste Tisa. Intorcenduse nuntașii, amețiți de veselia nuntei — poate pe lângă sunetele vesele ale muzicii și-a mînat căruțele pe ghiața Tisei ca să treacă acasă; însă odată se sparse ghiața... câteva momente se aud strigăte de disperare și... 7 căruța de pe ghiață au ajuns sub ghiață dimpreună cu 34 oameni ce erau în ele.

* (Oauă artificiale). Unt artificial există de mult. Acum au început să se fabrice și oauă. O fabrică din America a ajuns atât de departe, încât prepară pe ceas câte 1000 de oauă. Substanța oului se prepară pe cale chemică din aceleași elemente, din cari se compune substanța oului natural. Coaja se face din gips de Paris și din lăuntru se unge cu gelatină. — Prin urmara din punct de vedere higienic nu se poate imputa nimic acestor oauă. Fabricațiunea merge — cum se scie, cu mare iuțeală și după un metod foarte simplu.

(Mijloc de cură.) Tuturor căși sufer de epilepsie, convulsii (șgărciuri) și de nervi le putem recomanda un metod renumit în lumea întreagă, recunoscut de cele mai înalte autorități medicinale, așa dicend minunatul metod de cură al dlui profesor Dr. Albert, în Paris, place du Trône, 6; deci fie-care bolnav să se adreseze cu deplină încredere la susnumitul și mulți și vor dobîndi sănătatea, deși au desperat deja de a o mai reave. În casa dlui profesor toți cei ce sufer de nervi vor afla locuință liniștită, cei lipsiți de mijloace voi fi considerati; cum am înțeles din isvor sigur, prețurile capitalei universale Paris sînt relativ foarte eșine. Tractament și prin corespondență, dacă se va trimite istoricul detaiat a boalei. Trebuie să mai observăm, că dl profesor Dr. Albert va pretinde onorar numai după ce se vor vedea rezultatele curei.

Bursa de Viena și Pesta.

Din 14 Februarie n. 1884.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	121.70	121.60
Renta ung. de hârtie	87.75	87.70
Argint	—	—
Galbin	5.70	5.68
Napoleon	9.61	9.59
London (pe polița de trei luni)	121.45	121.35

acest lucru. Fie-care aștepta să vadă ce se va întâmpla. Treaba era strașnică, dreaptă și simplă. Nici o încurcătură putincioasă. Claudiu nu putea fi nici sfătuit, nici denunțat.

O oară după aceea, el se apropie de un tiner osândit în vîrstă de 16 ani, care căsca prin locul de plimbare, și-l sfătui să învețe carte. În acest minut, deținutul Faillete se apropie de Claudiu, și-l întrebă ce drac ascundea acolo în pantalonii sei. Claudiu dișe: Este o secure cu care o săucid pe Domnul D..., astă-seară. El adaugă: Nu care cumva se vede.

— Puțin, dișe Faillete.

Restul zilei fî ca de obicinuit. La 7 oare seara prisionierii fură închiși fie-care în atelierul care i era desemnat, și sapraveghietorii ieșiră din salele de lucru, după cum este obiceiul, pentru a nu reintra de cît după raita directorului.

Claudiu fî zărit, ca și cei-lalți, în atelierul seu, cu tovarășii sei de meșteșug.

Atunci se petrecu în acest atelier o scenă extraordinară, o scenă care nu este nici fără mărețe, nici fără spaimă, singură din acest soi, ce nici o istoria nu poate povesti.

Erau acolo, — după ce a constata instrucțiunea judiciară care avut în urmă — optzeci și doi de tâlhari cu Claudiu.

cesitatea de ași face singur dreptate era o infundătură în care se găsea cineva prins câte-o dată. Că în adevăr, el nu putea să ia viața directorului, fără a o da pe a sa proprie, dar că găsia de cuviință să dea viața sa pentru o cauză dreaptă. Că cugetase sănătos, și numai la aceasta de doueluni. Că credea a nu se lăsa să fie țărît de răsbunare, dar că, în cazul când aceasta s'ar întâmpla, el se ruga să fie înscințat. Că spunea într'un chip onest motivele sale, oamenilor drepi care'l asculta... Că avea deci, să omoare pe domnul D..., dar dacă cine-va ar avea vre-o obiecțiune de făcut, el era gata a-l asculta.

Nu mai un glas se ridică, și dișe că înainte de a ucide pe director, Claudiu trebuia să mai încerce o ultimă oară, de a'i vorbi și de al îndupleca.

— Este drept, dișe Claudiu, și o voi face.

Opt oare sunară la marele orologiu. Directorele trebuia să vină la noue oare.

O dată cu această ciudată curte de casațiune a fost ratificat într'un cîtva sentință ce el pronunțase. Claudiu reluă toată seneniitatea sa.

El puse pe o masă tot ce poseda în albituri și vestimente — sērmană despoiere a prisionierului! — și chemând unul după altul pe acei din tovarășii sei pe care'i iubea el după Albin, le distribuî tot. El nu opri de cît mica pereche de foarfece,

(Va u.m.a.)

Nr. 90.

[667] 1-3

EDICT.

Ioan Banciu din Săliște protopresbiteratul Săliștei, care după o convenire scurtă a părăsit pe legiuita lui soție Ana n. Nicolae Floruș tot din Săliște pribegind în lume fără de a se ști ubicațiunea lui, — în sensul încuviințării Preavenerabilului consistoriu archidieceșan dto 24 Ianuaru a. c. Nr. 5270 B. se citează prin această ca în termen de *trei luni de zile* dela prima publicare a acestui edict să se înfățișeze înaintea subscrișului for matrimonial, căci la din contră și

în absența lui se va pertracta și decide procesul divorțial intentat de soția lui.

Săliște, 1 Februaru 1884.

Scaunul protopresbiterat gr. or. al tractului Săliștei ca for matrimonial de I instanță.

Dr. Nicolau Maier,
protopresbiter.

Nr. 89.

[668] 1-3

EDICT

Ioan Beju din Săliște protopresbiteratul Săliștei, care după o convenire scurtă a părăsit pe legiuita lui soție Ana n. Moisin tot din Săliște

pribegind în lume fără de a se ști ubicațiunea lui, în sensul încuviințării Preavenerabilului consistoriu archidieceșan dto 4 Ianuaru a. c. Nr. 4816 B. se citează prin această ca în termen de *un an și o zi* dela prima publicare a acestui edict să se înfățișeze înaintea subscrișului for matrimonial, căci la din contră și în absența lui se va pertracta și decide procesul divorțial intentat de soția lui.

Săliște 1 Februaru 1884.

Scaunul protopresbiterat gr. or. al tractului Săliștei ca for matrimonial de I instanță.

Dr. Nicolau Maier,
protopresbiter.

Demn de atențiune!

EPILEPSIE

CONVULSIUNI (sgărciuri)

ȘI

BOLNAVI DE NERVI.

Afă ajutoriu sigur prin metoda mea. Onorariu numai după ce se vor vedea rezultatele. Tractament prin epistole, sute de indiviși vindecați.

Profesor Dr. Albert.

Pentru deosebitele succese din partea societății științifice franceze **distins cu medalia cea mare de aur clasa I-mă,**

[646] 6. Place du Trône, Paris. 6

„ALBINA“ Institut de credit și de economii în Sibiu.**Convocare.**

Domnii acționari ai **Institutului de credit și de economii „ALBINA“** se invită prin aceasta, în vîrtețea §. 20 al statutelor societății la

a XI-a adunare generală ordinară

care se va ține la Sibiu, în **28 Martie 1884** stilul nou înainte de ameați la 10 oare în casa institutului (*strada Baier Nr. 1*).

Obiectele:

1. Raportul anual al Direcțiunii, bilanțul anului 1883, și raportul comitetului de supraveghiare.
2. Ficsarea dividendelor.
3. Distribuirea sumei destinate pentru scopuri de binefacere.
4. Ficsarea prețului marcelor de prezență.
5. Alegerea a doi membrii în consiliul de direcțiune în sensul §. 36. din statute.
6. Alegerea unui membru în comitetul de supraveghiare.

Domnii acționari, cari în sensul §§. 22, 23 și 24 din statutele societății voesc a participa la adunare în persoană, sau prin plenipotenți, sînt rogați, a-și depune la casa institutului acțiunile lor și eventual dovețile de plenipotență cel mult până în **25 Martie 1884** stilul nou după ameați la 6 oare.

Sibiu, 11 Februaru 1884.

[665] 2-3

Direcțiunea institutului.

O catastrofă înfricoșată în Casamicciola.

În 28 Iulie anul trecut fabricantul de orologe **Johann Demus** din **Chaux de Fonds** — Helveția —

îngropat sub ruine în Ischia

și mort acolo în anul 41 al vieții nădușit. Cu toate cercetările ce le a făcut curatorul denumit, G come Bullati în Neapole, nu s'au aflat nici rudeni nici alți moscenii legali și în urma ac as a averea a ramas statului. O expedițiune, de 2463 bucăți de adevărate oroloage de Helveția și aurării, designate pentru ori-nt și transpo:tate *via* Viena, trebu să fie reținută în urma -ceastă de spedito:rul dno:l Francisc Revaux fils în 7 August (1883) și această expedițiune s'a predat la 15 Octobru an. tr. subscrișei case de comisiune pentru mărfuri de oroloage și aurării pre lângă mandatul, ca să vîndă toate mărfurile numai cu rebonificarea spese'or de expedițiune și vamă, prin urmare aproape **pe nimica**, pentru ca pertractarea mas ei ereditarie să se poată încheia cât mai carînd. Toate oroloagele sînt repassate și regulate pe minută și gravura cășuțelor și fasonul adevăratelor obiecte d: aurării au costat cât se cere astăzi p-ntu tot.

350 oroloage de buzunariu cilindric, de cel mai fin aur francez dubl sau cu cășuția de Nickel argint greu, foarte fin gravat și guillochat, împreună cu lanț de argint greu, fason de aur, repassate cât mai fin pe minută. Tot la olaltă numai fl. **4.95**, același de argint curat de 13 loți, probate de oficiul ces. reg. austro-ung. de estimare și aurite greu, numai fl. **6.50**. Aceleși oroloage cilindric de aur greu, de 14 carate, probate de oficiul ces. reg. austro-ung. de estimare mai înai. te fl. **45**. — acum cu prețul de batjocură numai cu fl. **17**. —

250 fl. oroloage anchor, cu 15 rubine în cășuție de cel mai escelent aur dubl francez gravate escelent canelate cu uvrăgiu adevărat, arată oarele și secundele prec's, cu lanț elegant, repassate foarte fin, numai cu fl. **7**. —. Aceleși oroloage anchor de argint curat de 13 loți, probate de oficiul de estimare aust-o-ung., greu aurite, numai fl. **11.50**.

200 oroloage remontoir de Washington de Nickel-argint greu ori din dubl de aur, se întoarce la mănunchiu fără chee, cu întocmire mecanică p ntru arătătoriu, cu uvrăgiu adevărat, cu arăt toriu de secunde, escelent regula'e pe minută; cel m ai escelent orologiu din lume; prețul dimpreună cu lanț elegant numai fl. **8.50**

180 oroloage remontoir de argint curat, greu de 13 loți, probate de oficiul ces. reg. austro-ung. de estimare, se întoarce la mănunchiu fără chee, cu întocmire mecanică pentru arătătoriu, uvrăgiu și arătătoriu de secunde, regul t pe minută, cel mai escelent orologiu din lume. Prețul mai nainte fl. **25**. — acum cu prețul de batjocură numai de fl. **13.50**.

Garanție pe 5 ani.

217 inele de aur curat, cu imitațiune de brilante, în toată mărimea, de aur ad vîrat de 6 carate, prețuite de oficiul de estimare austro-ung. în etui escelent de catifea, bucata numai cu fl. **3.75**.

184 părechi de cercei cu brilante ori Boutenieurs de aur ad vîrat de 6 carate, provățute cu brilante escelente, în etui fin de catifea, p obate de oficiul de estimare austro-ung. părechia numai cu fl. **3.75**.

222 părechi de cercei din aur curat probat de oficiul de estimare a. c. de 6 carate provățută cu corale escelente în etui părechia numai cu fl. **1.50**.

164 medalioane din aur-dubl f ances, cu brilante artificioase, numai fl. **2.50**.

150 Ace pe pept sau la cravate de aur curat de 6 carate probat de oficiul ces. reg. austro-unguresc de estimare provățute cu imitațiuni de brilante pompoase, dimpreună cu etui, bucata fl. **1.80**.

250 Bumbi de Chemisett de aur curat, probați de oficiul de estimare aust-o-ung provățuți cu imitațiuni de brilante de minune frumoase, bucata fl. **1.80**. Toate acestea pr fioase sînt prin splendour a lor așa de frumoase, încât prin ele se pot cruța foarte mari cap tale.

Comanțe postale precum și te'gr fice, cari se eșeptuesc numai pelungă trimiterere anticipativă a snmei sau cu recepere postală (Nachnahme) sînt a adresa la

Schweizer Uhren- und Goldwaaren-Commissionshaus

WIEN,

Leopoldstadt, Schiffamtsgasse 20.

[652] 4-4

Anunț public,**cătră toți locuitorii Austro-Ungariei.**

În urma imensului număr de participanți din p. t. public la vîndarea anunțată prin publicațiunile de mai înainte în foile de zi publice, marele deposit de mărfuri al masei ereditare a marelui case comerciale ce există de 121 ani — **Karl Kuntz et Schmidt** s'a micșorat mai mult de $\frac{2}{3}$ și moscenitorii au hotărît în ședința din urmă ca vîndarea proviziunilor de marfă ce se mai află încă, să se continue **numai trei septămăni** începînd de astăzi. Deci cine voesc a-și procura marfă elegantă și bună mai pe *nimica* să se grăbească în interesul propriu cu comanțele.

În deposit se mai află următoarele marfe:

4500 cămăși pentru dame din cel mai fin Chifon englezesc cu frumoase brodării svițiane, o adevărată artă de brodărie; prețul pentru o cămășă e numai fl. 1.50 pentru 12 = fl. 16.50.

1500 corsete de noapte pentru dame tot de aceeași calitate, cu brodării admirabile și frumoase preste întreaga lor lungime, un vestmēt frumos pentru fie-care damă, una numai cu fl. 1.50; o dusină = fl. 16.50. Tot aceleași din Barchet greu cu fl. 1.60.

5600 rochii pentru dame cu plissē și cu brodării svițiane frumoase cu fl. 1.40; o dusină cu fl. 15.50. Tot aceleași din Creton roșu cu fl. 1.50; o dusină cu fl. 16.50; din filz greu cu fl. 1.75. Tot aceleși din pănură fină și grea cu înfrumșetări de lână colorată, cu plissē, cu prețul de fl. 2.50.

250 duzine de pantaloni pentru dame din barchet de cel mai fin înfrumșet bine, cu zacuri, complete și mari, părechia cu fl. 1.25, duzinul cu fl. 16.50.

3560 cămăși pentru bărbați din cel mai fin Chifon englezesc cu pept neted cuadruplu sau brodat, în diferite lărgimi ale gulerului; prețul pentru una cu fl. 1.50 dusina fl. 16.50.

1500 dusine garnituri de masă, țesute cu desin de flori de damast, constătătoare din 12 serviete și din o față de masă mare, numai cu fl. 2.85, întru adevăr necesar pentru fie-care casă și ne mai pomenit de eftin.

2000 dusine de stergare turcesci, toate tivite frumos gata și fie-care pus extra, cu brodării roșii, dusina cu fl. 3.75.

2000 șaluri mari pentru dame din cea mai fină lână de Berlin în colorile cele mai alese și mai frumoase moderne precum: turcesci-șotice, sur, alb-vînet, negru, roșu închis vîrgate, etc., bucata cu fl. 1.20; dusina fl. 12.50.

400 șaluri (Plaids) de călătorie, foarte mari și groase, fabricatul cel mai greu și mai solid englezesc precum: sur, roșu închis, țarcat, acestea șaluri se pot întrebuița din cauza mărimei lor estra-ordinare ca **îmbrăcăminte de carne, acoperemēt în călătorie, acoperemēt pentru pat** și ca **albwai pentru dame** și după o întrebuițare de 20 ani, le poți preface în alt vestmēt elegant, acestea învilitoare pot înlocui cu desevîrsire pardesiile și palitonele de earnă. Prima calitate mai înainte 15 fl., acum însă numai cu fl. 5.85. Calitate de a doua mână mai înainte fl. 12 —, acum însă numai fl. 4.85.

300 bucăți pânză de casă — de 30 de coți, țesătura cea mai bună, și mai grea, necesarie pentru orice casă, bucata numai cu fl. 5.50. —

Prețul pânzăturilor se ridică foarte iute, pânzătura preste puțin timp va fi cu prețul îndoit, pentru aceea se comande cât mai îngrabă fie-cine.

500 covoraș (coperișe) de pat, din mătasa cea mai fină și mai grea de Lyon (mătasa de shappe) colorate vînet, alb, roșu și galben de minune eftine, bucata numai cu fl. 4. —.

320 de basmale de mătasă din mătasa grea de Lyon — în toate colorile, fie-care basma de diferită culoare. Aceste basmale pot fi întrebuițate și ca șal de grumazi, dusinul numai fl. 3.50.

350 bucăți garnituri de Gobelin, constătătoare din două covoare de pat foarte fine, din un covor de masă, colorat pompos cu ciucuri de catifea — o garnitură adevărată toate trei bucăți la olaltă costă numai fl. 7.50

5000 dusine lepedee de pat, fără cusătură din pânza cea mai grea, de in, foarte mari, chiar și pentru patul cel mai mare, bucata cu fl. 1.35; o dusină fl. 15. —

Fie-care cumpărătoriu, care cumpără de odată marfă de cel puțin fl. 15. — primesce o remunerațiune — adevă *gratis* un orologiu svițian de brons aureu francez elegant cu lanț lung, cu o garanță pe **2 ani**.

Comanțele, se fac în bani gata prin asignațiune postală sau cu rambursă, și sînt a se adresa la:

Administrația erediilor Rabinoviez,

VIENA,

II., Schiffamtsgasse 20.

[653] 4-4

Zambach și Gavora.**Fabrica de vestminte și recuisite bisericesci**

de rit catolic și grec.

[555] 19-30

în Budapesta, strada Vațului, Váczi utcza Nr. 17.

Felon sau Odăjdii Albe, Stihare, Dalmatice, Baldachin, prapori. Toate feliturile de steaguri, și pentru societăți industriale (și pentru pompieri) co-

vor pe altariu, potiruri, pietohlebni-ca, cădelnițe, pacifical, candelde de altar, policandre pentru biserici, ripide, chivot, cărți de Evangelie etc.

Comande se efectuesc prompt. — Obiectele, cari nu vor conveni, se vor schimba cu altele.